

Освѣнъ до тукъ описанитѣ рѣки, има още една наречена „Азмакъ“, която теже извира отъ клоновете на Стара-Планина надъ с. Мокренъ и тече по источно направление, между двата клона на юго-источната част на Стара-Планина и която като дойде успоредно на с. Т.-Бейкъй възвива се, взема юго-западно направление и като просича Исаарскитѣ височини тече и се влива въ р. Тунджа. Почти по цѣлото ѝ течение има расположени естествени ливади, които отъ врѣме на врѣме и наводнява.

Общия характеръ на тия рѣки е, че тѣ при всичко, че извиратъ отъ гористи мѣстности, нѣ по течението имъ сж расположени най-вече голи безъ гористи височини, така че по голѣмата част отъ тѣхъ прѣвидватъ ненадѣйно при голѣми дъждове и топене на снѣговете зимно врѣме, а лѣтно почти прѣсъхноватъ, при по голѣма суши.

По тѣхъ има построени и доста воденици за мелене на брашно, нѣ повечето отъ тѣхъ можатъ да работятъ само прѣзъ пролѣтта и есента, а прѣзъ другите сезони прѣставатъ, понеже прѣзъ лѣтото имъ съвършенно намалява водата, а зиме — замръзватъ.

Ниските мѣста. (Долини и полета). Тѣ сж распределени като почнемъ отъ северъ къмъ югъ на окръга, по следующия рѣдъ:

Между юго-источните и южните клонове на Стара-Планина, Срѣдно-Горскитѣ и Дервентскитѣ възвишения се простираятъ: Карнобатското, Айтоското, Анхиалското и Бургазско полета и долинитѣ: Мокренска, Хамчийска, Азмашка, Хаджийска, Лъджанска, Карабунарска, Мандренска, Факийска и Паничарска. Тѣзи полета и долини сж отдѣлени помежду си съ издигнатости, а именно: Карнобатско отъ Айтоското съ Кара-Сарлийската сѣдовина, а първото отъ Мокренската долина съ Кадикьойски и Куркуджански възвишения; Мокренска отъ Камчийска съ Шедвиските възвишения; Карнобатско, отъ Азмашката, съ Исаарските височини; Айтоско, Анхиалско отъ Хаджийската и Лъджанска — съ Малката Айтоската планина; Лъджанска отъ Бургазската — съ Янѣкъ-Кашлянските издигнатости; Карабунарската отъ Мандренската съ Срѣдно-Горските клонове, а Факийската отъ Паничарска съ Дервентските и Странд. възвишения.

Общий характеръ на тѣзи полета и долини е: на сѣверъ тѣ сж ограничени съ голитѣ и отъ части покрити съ гора клонове на Стара-Планина, а отъ къмъ югъ съ покрити съ